

[Karlskov Jensen.]

for det faktum, at der er sat grænser for den fortsatte vækst i forbruget på en lang række områder. Visse råstoffer findes i et omfang, der ikke tillader et ubegrænset forbrug, og let tilgængelige energikilder er tilsvarende så begrænsede, at de ikke tåler en fortsat forbrugsstigning.

Mens der er betydelige genanvendelsesmuligheder for mange råstoffer, det gælder bl. a. papir og metaller på en række områder, gælder dette ikke for energiråstofferne, hvor energien går tabt under udnyttelsen. Vi må endvidere se i øjnene, at der er en nær sammenhæng mellem økonomisk vækst og stigende energiforbrug. Fortsat økonomisk vækst i industrilandene sammen med en ophjælpning af u-landenes levefod vil kræve et stærkt stigende energiforbrug.

På baggrund af dette og af erfaringerne fra oliekrisen må vi nok indstille os på, at de stabile, ubegrænsede tilførsler fra de billige råvarers tid er ved at ebbe ud på det for os fundamentalt vigtige område. Intet bliver som før oliekrisen på dette felt.

Set i dette perspektiv er Danmarks stilling svag og sårbar. Vi må indføre næsten hele vort forbrug af energiråstoffer udefra, og takket være, at olieprisen hidtil har været relativt lav, dækkes forbruget for 90 pct. s vedkommende af indført olie, hvilket gør os sårbare over for politisk besluttede begrænsninger fra leverandørlandenes side.

Denne situation nødvendiggør en nyvurdering fra dansk side, og det er jo det, som denne debat skulle lægge op til. Vi må i første omgang tilstræbe en dæmpning af forbrugsstigningen og sikre en rationel anvendelse af energien fremover. Ved en uændret forbrugsudvikling fordobles vort energiforbrug i de næste 10 år. Vi kan ikke tillade os at planlægge ud fra den forudsætning, at vi har sådanne energimængder til rådighed, og heller ikke ud fra, at vi får råd til et sådant forbrug under tiltagende knaphed og derfor sikkert stigende prisniveau. I denne forbindelse anser venstre det for væsentligt, at prisen på energi på alle områder afspejler de omkostninger, der er forbundet med dens fremskaffelse. Enhver form for subsidier eller kompensation for prisstigninger på energiforbruget tjener til at opretholde et økonomisk forbrug.

Bygningsopvarmningen udgør 40 pct. af

Danmarks totale energiforbrug. Det er venstres opfattelse, at der må gennemføres foranstaltninger til animering af øget isolering såvel i boliger som offentlige institutioner og virksomheder. De foreløbige undersøgelser, der er refereret i „Energipolitisk redegørelse“ vedrørende en skole, en kontorbygning, en institution, peger i retning af årlige besparelser, der svarer til ca. halvdelen af investeringsbeløbet. Det er med tilfredshed, jeg har bemærket, at regeringen med baggrund i disse undersøgelser og i hele energisituationen overvejer at ændre de byggetekniske forskrifter med henblik på den bedst mulige energiøkonomi i nybyggeriet.

Transportsektoren beslaglægger omkring 15 pct. af energiforbruget. Her kan vi sikkert påregne, at prisstigningerne på olie og benzin i sig selv medvirker til en vis ønskelig omlægning af trafikvaner og benzinforbrug.

Med hensyn til olieforsyningspolitikken vil jeg gerne sige, at ganske uanset besparelser og eventuelle alternative energiformer vil vi fortsat i en overskuelig periode være overordentlig afhængige af tilførsler af mineralolie. Handelsministeren rejste i går navnlig to spørgsmål i denne forbindelse, nemlig spørgsmålet om statsindkøb af råolie og spørgsmålet om raffinaderikapaciteten.

Erfaringerne fra oliekrisen synes ikke at have vist berettigelsen af at oprette et egentlig statsligt olieselskab, men venstre vil ikke afvise, at der kan blive tale om, at staten indgår i et samarbejde med private selskaber om et begrænset indkøb af råolie til supplering af olieselskabernes indkøb. Man kunne også tænke sig, at f. eks. DSB blev inddraget i et sådant samarbejde. Efter venstres opfattelse bør vi dog snarere overveje en forøgelse af beredskabslagrene fra de nuværende 90 dage til f. eks. 120 dage. Jeg har med tilfredshed bemærket, at de to foregående indledere begge har været inde på det samme problem. Der er jo i dag fjernvarmeselskaber, der dårlig nok har lagerkapacitet til et døgn forbrug, og ved tempo-rære vanskeligheder med forsyningen vil en forøget lagerkapacitet være af stor betydning. Jeg er da enig med den tidligere handelsminister, hr. Erling Jensen, i, at der også i denne forbindelse kan være tale om at inddrage større virksomheders lagerkapacitet i overvejelserne.